

anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Disse samråd træffer afgørelse om, hvorvidt der skal gives tilladelse til svangerskabsafbrydelse eller fosterreduktion i de tilfælde, hvor tilladelse kræves, jf. § 98, stk. 1.

Samrådets afgørelser kan indbringes for et af indenrigs- og sundhedsministeren oprettet ankenævn, der tillige fører tilsyn med samrådenes virksomhed, jf. § 98, stk. 2. Ankenævnet består af en formand, som skal være dommer, og et antal medlemmer, hvoraf en skal være speciallæge i gynækologi og en anden speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt. Indbringelse for ankenævnet kan ske af den, på hvem indgrebet skal foretages, og af værgeren.

Til afsnit VIII

Sterilisation og kastration

Til kapitel 29-33

Lov om sterilisation og kastration vil blive overført fra Justitsministeriet til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Reglerne bliver videreført i lovforslaget, idet de beføjelser, der efter loven er tillagt justitsministeren, dog overføres til indenrigs- og sundhedsministeren.

Nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om sterilisation og kastration, cirkulære om behandlingen af sager om sterilisation og vejledning om sterilisation.

Reglerne i kapitel 5 (§§ 16-22) om patienters medinddragelse i beslutninger finder ikke anvendelse i relation til sterilisation og kastration. Patienters medinddragelse i beslutninger om sterilisation og kastration er udtømmende reguleret i afsnit VIII.

Reglerne i kapitel 7 (§§ 29-36) om selvbestemmelse over biologisk materiale finder ikke anvendelse i relation til sterilisation og kastration.

Reglerne i kapitel 8 (§§ 37-40) om aktindsigt, i kapitel 9 (§§ 41-49) om tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger mv., i kapitel 10 (§ 51) om tolkebistand og i kapitel 11 (§ 52) om patientkontorer finder alle anvendelse i relation til sterilisation og kastration.

Sterilisation

Bestemmelserne om sterilisation er en videreførelse af følgende bestemmelser i lov om sterilisation og kastration: § 1, § 2, som senest ændret ved L 2003 435, § 3, § 4, som ændret ved L 2003 435, § 5, som senest ændret ved L 2003 435, §§ 6-7, som ændret ved L 1995 389, § 9, som senest ændret ved L 2002 145,

§ 10, som indsat ved L 2003 435 og § 11, som senest ændret ved L 1993 1136. Der henvises til bilag.

Ved sterilisation forstås indgreb, der ikke udgør kastration, og som varigt ophæver forplantningsevnen, jf. § 105.

Som udgangspunkt har enhver person, der er fyldt 25 år, ret til at blive steriliseret, jf. lovens § 106. Endvidere følger det af lovens § 107, stk. 1, at kvinder under 25 år kan steriliseres uden særlig tilladelse, hvis det er nødvendigt for at forebygge svangerskab for at afværge fare for kvindens liv eller for alvorlig og varig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred, og denne fare er udelukkende eller ganske overvejende lægefagligt begrundet.

Personer under 25 år, som ikke er omfattet af § 107, stk. 1, skal derimod have tilladelse til sterilisation.

Uanset alder kræver det endvidere tilladelse at blive steriliseret, hvis man på grund af sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling eller af anden grund er ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet eller, hvis det pga. hæmmet psykisk udvikling eller dårlig begavelse er betænkeligt, at man på egen hånd anmoder om sterilisation, jf. §§ 111 og 112.

Tilladelse til sterilisation i de nævnte tilfælde gives fx, hvis der på grund af arvelige anlæg er fare for, at eventuelle børn vil få en alvorlig sygdom, eller hvis sociale og familiemæssige forhold gør det påkrævet at undgå barnefødsel, jf. § 107, stk. 2 og § 108.

Afgørelser om, hvorvidt der skal gives tilladelse til sterilisation i de nævnte tilfælde, træffes af de samråd og - for så vidt angår klagesager - ankenævn, indenrigs- og sundhedsministeren har oprettet i henhold til § 109, jf. § 98.

Kastration

Bestemmelserne om kastration er en videreførelse af følgende bestemmelser i lov om sterilisation og kastration: §§ 6-7, som ændret ved L 1995 389, § 9, som senest ændret ved L 1993 1136, § 13, som ændret ved L 2003 435, § 14, som senest ændret ved L 2003 435 samt §§ 15-16. Der henvises til bilag.

Ved kastration forstås indgreb, hvorved kønskirtlerne fjernes, eller behandling, hvorved de varigt sættes ud af funktion, jf. § 105.

Kastration kan kun foretages efter tilladelse fra indenrigs- og sundhedsministeren (Sundhedsstyrelsen), jf. § 117, stk. 1.

Efter § 116 kan en person få tilladelse til kastration, herunder med henblik på kønsskifte, hvis ansøgerens kønsdrift medfører betydelige sjælelige lidelser eller social forringelse.